

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/69/2018
Identifikačné číslo spisu:	4116226115
Dátum vydania rozhodnutia:	23.04.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Rudolf Čirč
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:4116226115.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci starostlivosti o maloletú H. L., nar. XX. X. XXXX, bývajúcu u matky, zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nitra, dieťa rodičov: matky N. N. X., nar. X. X. XXXX, bývajúcej v B., L. XXX/XX, zastúpenej JUDr. Milanom Kukučkom, advokátom so sídlom v Nitre, Kmeťkova 9, a otca P. L., nar. X. X. XXXX, bývajúceho v B., Y. XX, zastúpeného Mgr. Petrom Miklóssym, advokátom so sídlom vo Vrábloch, Hlavná 1221, o návrhu otca na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 13P/301/2016, o dovolaní matky proti rozsudku Krajského súdu v Nitre sp. zn. 25CoP/36/2017 zo 17. októbra 2017, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Nitra (ďalej len „prvoinštančný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 30. mája 2017 č. k. 13P/301/2016-228 zveril maloletú H.B. do osobnej starostlivosti matky a otca zaviazal prispievať na výživu maloletej sumou 110 Eur mesačne od 1. 10. 2016 vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, zročné výživné za čas od 1. 10. 2016 do 31. 5. 2017 v sume 240 Eur mu povolil splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 20 Eur spolu s bežným výživným, ďalej podrobne špecifikovaným spôsobom upravil jeho styk s maloletou a zamietol návrh matky na prerušenie konania.

2. Krajský súd v Nitre (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie matky v záhlaví označeným rozsudkom rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti, týkajúcej sa vyživovacej povinnosti otca vrátane zameškaného výživného, úpravy styku otca s maloletou a zamietnutia návrhu matky na prerušenie konania, ako vecne správny potvrdil. Okrem iného považoval za správny skutkový záver prvoinštančného súdu o obnovení spolužitia rodičov v zmysle spoločnej starostlivosti o dieťa, ktorú spoločne zabezpečovali do novembra 2015, v dôsledku čoho sa stalo neúčinným predchádzajúce rozhodnutie súdu z roku 2012 o úprave rodičovských práv a povinností. Tento záver podľa jeho názoru

umožňovali skutkové zistenia, ktoré vyplynuli z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie, a to, že matka s maloletou bývali v domácnosti otca v jeho byte, že otec hradil všetky náklady spojené s bývaním a že sa spolupodieľal na bežnej osobnej starostlivosti o maloletú (napr. jej vyzdvihovaním z predškolského zariadenia a starostlivosťou o ňu až do príchodu matky z práce).

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu podala matka maloletej (ďalej len „dovolateľka“) dovolanie, v ktorom uviedla, že ho podáva podľa § 421 ods. 1 písm. b) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“), t. j. z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci odvolacím súdom v otázke, od ktorej podľa jej názoru záviselo jeho rozhodnutie a ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená. Za takúto otázku, vychádzajúc z obsahu podaného dovolania, považovala otázku, ktoré okolnosti sú významné pre záver o obnovení spolužitia rodičov maloletého dieťaťa. Uviedla, že musí ísť o obnovenie spolužitia, ktoré je komplexné po všetkých stránkach a zložkách, vrátane intímneho a spoločenského spolužitia ako aj spoločného sa podieľania na vedení domácnosti a starostlivosti o maloletú.

4. Otec maloletej vo vyjadrení k dovolaniu navrhol dovolanie ako neprípustné odmietnuť.

5. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že posudzovanie rozhodnutia odvolacieho súdu vo vzťahu k namietanej právnej otázke nie je v jeho kompetencii.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) po zistení, že dovolanie bolo podané včas (§ 427 C. s. p.) a zároveň oprávnenou osobou (§ 424 C. s. p.), ktorá je zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 C. s. p., skúmal, či sú splnené aj ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania, pričom dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť.

7. Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorým v zmysle § 419 C. s. p. je možné napadnúť rozhodnutie odvolacieho súdu pri splnení zákonom stanovených predpokladov a podmienok. Z hľadiska posúdenia prípustnosti dovolania je podstatné správne vymedzenie dovolacích dôvodov spôsobom upraveným v zákone, a to v nadväznosti na konkrétne, dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu. Pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania, nemožno dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu podrobiť vecnému preskúmaniu v dovolacom konaní.

8. Podľa § 421 ods. 1 C. s. p. dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) ktorá je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

9. Podľa § 432 ods. 1 a 2 C. s. p., dovolanie prípustné podľa § 421 C. s. p. možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

10. Vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení je zrejmé, že na to, aby sa dovolací súd mohol zaoberať dovolaním, v ktorom sa namieta nesprávne právne posúdenie veci, musí byť splnená nielen podmienka vymedzenia tohto dovolacieho dôvodu spôsobom uvedeným v § 432 C. s. p., ale musia byť splnené aj predpoklady prípustnosti dovolania vyplývajúce z ustanovenia § 421 C. s. p.

11. V predmetnej veci dovolateľka, ako už bolo uvedené vyššie, odôvodnila dovolanie nesprávnym právnym posúdením veci v otázke právne významných okolností pre záver o obnovení spolužitia rodičov maloletého dieťaťa. Prípustnosť dovolania bola podľa nej daná tým, že išlo o otázku, od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola

vyriešená.

12. V súvislosti so správnu interpretáciou § 421 ods. 1 C. s. p. najvyšší súd v prvom rade považuje za nevyhnutné uviesť, že do ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu v zmysle tohto ustanovenia (a tým viac do jeho rozhodovacej praxe) treba zahrnúť aj naďalej použiteľné, legislatívnymi zmenami a neskoršou judikátúrou neprekonané civilné rozhodnutia a stanoviská publikované v Zbierkach súdnych rozhodnutí a stanovísk vydávaných Najvyššími súdmi ČSSR a ČSFR, ďalej v Bulletin Najvyššieho súdu ČSR a vo Výbere rozhodnutí a stanovísk Najvyššieho súdu SSR a napokon aj rozhodnutia, stanoviská a správy o rozhodovaní súdov, ktoré boli uverejnené v Zborníkoch najvyšších súdov č. I, II a IV vydaných SEVT Praha v rokoch 1974, 1980 a 1986 (R 71/2018).

13. I keď v preskúmvanej veci dovolateľkou namietaná právna otázka bola otázkou, od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu (jeho skutkový záver o obnovení spoluzitia rodičov maloletej), nebol splnený ďalší predpoklad prípustnosti dovolania vyplývajúci z § 421 ods. 1 písm. b) C. s. p. , a to že ide o otázku, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená. Vymedzená právna otázka bola totiž rozhodovacou praxou dovolacieho súdu vyriešená. Vzhľadom na závery uvedené v bode 13 tohto odôvodnenia treba za takúto rozhodovaciu prax považovať aj rozbor rozhodovania súdov o výchove a výžive maloletých detí, schválený uznesením pléna Najvyššieho súdu ČSSR z 23. 6. 1967 Pls 4/67 (uverejnený v Zborníku č. I Najvyššieho súdu ČSSR vydaným SEVT Praha v roku 1974). V zmysle tohto rozboru (str. 202 a 203) pod pojmom obnovenie spoluzitia rodičov maloletého dieťaťa treba rozumieť stav, pri ktorom podľa všetkých okolností konkrétneho prípadu rodičia maloletého dieťaťa žijú opäť spolu takým spôsobom, že dochádza k obnoveniu všetkých funkcií ich spoluzitia vo vzťahu k maloletému dieťaťu. Ide o také rodinné prostredie, v ktorom podľa skúseností vykonávajú obaja rodičia svoje rodičovské práva a povinnosti v zhode a v plnom rozsahu. V súvislosti s tým je významné nielen to, či rodičia maloletého dieťaťa bývajú spolu, ale aj to, aké sú ich vzájomné vzťahy, predovšetkým do akej miery sa starajú spolu o spoločnú domácnosť a o výchovu a výživu maloletého dieťaťa.

14. So zreteľom na uvedené, t. j. pre nesplnenie predpokladu prípustnosti dovolania spočívajúceho v nevyriešení dovolaním namietanej otázky rozhodovacou praxou dovolacieho súdu, dovolací súd dovolanie matky ako neprípustné podľa § 447 písm. c) C. s. p. odmietol.

15. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 52 zák. č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

16. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.